

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

השאלות והתשובות מסוגנות בקו מתחתן

חוליק עט.

אותו דמשמע זכר, ולחכמים הטעם שכתב אותו? עי' רמב"ן עה"ת ויקרא כב' כח', וראש יוסף.

אמר שמואל הלכתא כחנניא ואזדא שמואל לטעמיה וכו', ופרש"י דס"ל שחוששין לזרע האב, וקשה איך ניתן להוכיח ממה שפסק כחנניה, הא יתכן שלא נחלקו אלא בדרשת הפסוקים? עי' תורת חיים ותפארת יעקב, ולענין הלכה עי' במלחמות לרמב"ן, תוד"ה עייל, טוש"ע טז' ב' וכו"כ שם, ועי' פלתי סק"א שדן לפי הסוברים שהוא ספק אי מותר לשחוט הבן בביהש"מ, ועי' ש"ך נו'.

איבעיא להו מיפשט פשיטא ליה וכו', והטעם להסתפק בדבריו אף שבפשיטות נראה דס"ל דאין חוששין לזרע האב? עי' מהדורה בתרא, תפארת יעקב, ולב אריה.

מהו דתימא אתי צד דסוס משתמש בצד חמור ולהיפך קמ"ל, ועי' רש"י דלא אמרין כן כיון שמיבלבל זרעיה, והחילוק בין זה לחציו עבד וחציו ב"ח, עי' תוד"ה מהו, ועי' רמב"ן, וע"ע קובץ ביאורים גיטין אות לא', ולענין פסולי המוקדשין, עי' מ"מ כלאים ט' יא', ואבי עזרי שם.

אלמא קסבר אין חוששין לזרע האב, ועי' רשב"א שהקשה שעדיין יתכן דמסתפק בזה ולכן החמיר? עי' תירוצו ועי' תוד"ה עייל.

ע"ב

וסימנין דאורייתא, עי' רש"י ששייך הדבר לדיון סימנים באבידה, ובנודע ביהודה מהדו"ק אבה"ע לא' הקשה בזה סתירה בין הכא לדיון עדות אשה בסימן לז' כד' שלא סומכין על הסימנים, עי"ש וע"ע סי' נח', אמנם הרמב"ן הקשה מה השייכות בין סימנים אלו דדמיא לסימני ביצים (לעיל סד.) לבין סימני אבידה שבהם יש חשש משקר, וכן בסימני עדות אשה, עי' קצוה"ח רנט' ב'.

בראש יוסף הקשה דלדעת הרמב"ם דספק דאורייתא מה"ת לקולא הוי ספק דרבנן ואין ראייה דסימנין דאורייתא, ע"ע מה שהקשה דהוי ספק ספיקא.

ועוד הקשו האחרונים דלדעת הרמב"ם כלאים ט' ז-ח' דטהור וטהור או טמא וטמא הוי רק דרבנן גם אין ראייה מכאן דסימנין דאורייתא? עי' תומים סה' יב', רעק"א ולב אריה כאן.

ר"א אומר וכו', בדעת ר"א ומה שבא רב חסדא לפרש בדבריו עי' רש"י ורמב"ן ובתפארת יעקב. והטעם שלא כתבה הרי"ף עי' רמב"ן במלחמות משום דס"ל כריב"ל בבכורות ז. דאין בהמה מתעברת מחיה ולהיפך, עי' רא"ש סי' ג' שער המלך כלאים ט' א', וע"ע מעדני יו"ט אות פ'.

תוד"ה אילימא, הקשו למה לא נוקמא בתיש הבא על הצביה ונחלקו האם חוששין לזרע האב או לא? עי' תורא"ש מה שיישב, ובתפארת יעקב, וע"ע מהר"ם שיף ותורת חיים.

שה ובנו ולא צבי ובנו, ועי' רמב"ם שחיטה יב' ח' שאסר לשחוט צביה שבא עליה תיש ואת בנה ביום אחד, עי' רשב"א פ. שביאר מנין לקח הרמב"ם את דבריו ועי' לח"מ, וטעם האיסור? עי' ב"י סעיף ח', טז' ס"ק יא' פר"ח טז' ומשב"ז יא' ובתבואות שור ס"ק לב'.

לעולם בתיש הבא על הצביה וכו', והא דלא מוקים להיפך בצבי הבא התיישה ואז הסברות הפוכות דלחכמים אין חוששין לזרע האב ויש חיוב אוא"ב ולר"א חוששין ואין? עי' מהר"ם שיף, ראש יוסף ולב אריה.

והא דתנן כוי אין שוחטין אותו ביו"ט, והקשה הרשב"א דאולי זה כמ"ד לקמן פ. דכוי הוא בריה בפני עצמה לכן אין שוחטין ביו"ט דאיננו יודעים מין זה אם הוא חיה או בהמה? ועי' מהרי"ט אלגאזי בכורות ו' נח' מה שתי', וע"ע צל"ח בביצה ח:.

תוד"ה בין, בקושיית רבי שמואל מורדו"ן, עי' תפארת יעקב וחי' רח"ה שחיטה יב' ט' מה שתירצו.

תוד"ה לימא, במה שהקשו מהאחים שירשו בב"ק ט., ע"ע חת"ס תפארת יעקב ולב אריה מה שכתבו לחלק בזה.

איך פלגא וכו', ובחי' רח"ה שחיטה יב' ט' ביאר שחיוב המתנות אינה תלוי בשם בהמה שחייב ליתן מתנות ממנה, אלא מתנות בהמה יש חיוב לתת לכהן ולכן חצי מתנות יכול לעכב, משא"כ בכיסוי הדם שתלוי בשם חיה, ועי' אבי עזרי ביכורים ט' ה' מה שחילק בזה.

לעולם בצבי וכו', ור"א ספוקי מספקא ליה, ויל"ע מה תי' בזה הא עדיין היה לו לר"א חצי מהמתנות לכהן? עי' תפארת יעקב ולב אריה.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה' להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

בקרוב! שתי מהדורות ב"ישיבישע בלאט", מהדורא ראשונה מקוצרת ובה בעיקר הקושיות ומראי מקומות לתירוצים, ומהדורא שניה עם התירוצים בהרחבה.